

Tunkkarin Sanomat

Kyläyhdistys Tunkkarin Tuulet Ry:n julkaisu

1 / 2007 Nro 5

Tässä numerossa:

Millaiset muistot kotikylästä? s. 2

Pääsiäinen jatkua saa! s. 3

Eskarilaisten juttu kierrätyksestä s. 4

Lapsilla on erilaisia koteja s. 5

Kaisa Pynssin taidenäyttely esillä kirjastossa s. 6-7

Koululaisten pääsiäistarinoita s. 8-11

Vetelin museo s. 12-13

Iltapäiväkerhossa s. 14-15

Tuulet voimistuvat s. 16

Pääsiäiseksi uuteen kotiin s. 17

3-4-luokkakaisten tarinoita ja piirroksia s. 18

Hyvää pääsiäistä kaikille lukijoille!

Pääkirjoitus

Millaiset muistot kotikylästä?

On todennäköistä, että useimmat Tunkkarin koulun nykyisistä oppilaista asuvat aikuistuttuaan muualla, kun nykyisellä kotikylällä.

Työn ja avioliiton kautta siirrytään kasvukeskuksiin, todennäköisimmin Kokkolaan, Oulun suuntaan tai pääkaupunkiseudulle.

Millaiset muistot heille jää omasta kotikylästään? Kertovatko he aloittaneensa koulunsa aikoinaan jossakin

periferian Tuppukylässä vai kertovatko terveellä itsetunnolla ja hieman ylpeänäkin olevansa kotoisin Keski-Pohjanmaalta Vetelin Tunkkarilta?

Se millaisia muistot ja kokemukset ovat lapsuuden ajan kotikylästä, on monen asian summa. Koti, lähipiiri ja koulu mainitaan useimmin, mutta myös se miten me aikuiset kyläläiset suhtaudumme lapsiin ja nuoriin.

Nuoret ovat usein herkkiä ja ujoja.

Heidät kannattaa huomioida positiivisella tavalla. Tervehtiä ja luonteissa tilanteissa keskustella, kysellä, kertoa ja antaa reilu tunnustus, kun aihetta siihen ilmenee.

Ollaan yhdessä aktiivisia myönteisen ilmapiirin luomisessa maailman parhaaseen Tunkkarin kylään.

Jukka Tunkkari

Tunkkarin Sanomat verkossa: www.kase.fi/tunkkari

Tunkkarin Sanomat

Päätoimittaja:

Jukka Tunkkari

Toimituskunta:

Jukka Tunkkari
(0400) 922 922

Raimo Haapalehto
(040) 772 1623

Hannu Salo
(0400) 567 538

Marja Myllymäki
(050) 413 9027

Lehden levikkialue:

Tunkkarin koulupiiri

***Toimituskunta ottaa vastaan
lukijoiden juttuideoita!***

Lyhyen talven lumipeitettä. Kuva: *Hannu Salo*.

Pääsiäinen jatkua saa!

*"Täältä kun lähdemme kulkemaan, Pääsiäinen jatkua saa.
Toiveikkaasti astumme tulevaan, Pääsiäinen jatkua saa.*

*Hän kanssamme käy tuleville teille
Hän kanssamme käy, ilon antaa meille
Jeesus nousi ylös haudastaan.*

*Vaikka moni vaikeus odottaa, Pääsiäinen jatkua saa.
Vapahtaja heikkoja vahvistaa, Pääsiäinen jatkua saa.*

Hän kanssamme käy...

*Jeesus antoi meille tehtävän, Pääsiäinen jatkua saa
Levittääkö viestiä elämän, Pääsiäinen jatkua saa.*

*Hän kanssamme käy tuleville teille
Hän kanssamme käy, ilon antaa meille
Jeesus nousi ylös haudastaan."*

Tämä on pääsiäiseen liittyvä laulu, jota olemme viime vuosina usein laulaneet Räytingin ala-asteen pääsiäishartaudessa. Yleensä se on laulettu lopuksi. Tuon laulun sävelmä on iloinen ja riemukas. Sen sävel tukee näin laulun sanojen sisältöä.

Hiljaisella viikolla me käymme läpi Jeesuksen kärsimystietä ristille. Maanantai-, tiistai- ja keskiviikkoiltana on klo 19 alkavat tilaisuudet, joissa kerrotaan Jeesuksen rukoustaistelusta Getsemanen puutarhassa, Jeesuksen vangitseminen ja tutkiminen, Jeesuksen tuomitseminen. Torstaina, jonka tunemme nimellä Kiirastorstai, puhutaan ehtoollisen asettamisesta, silloin on myös iltakirkossa ehtoollinen. Kiirastorstai oli aiemmin tavattoman suosittu. Silloin ihmisiä kävi Vetelissäkin satamäärin ehtoollisella. Edelleenkin se kokoaa suhteellisen hyvin seurakuntalaisia ehtoolliselle. Pitkäperjantain jumalanpalveluksessa aiheena on Jeesuksen ristiinnaulitseminen ja ristinkuolema syntiemme tähden. Silloin kirkossa ei soiteta uruilla, kirkonkelloja ei soiteta, alttarilla ei ole kynttilöitä,

alttari on verhottu mustaan, alttarin yläpuolella on viisi ruusua merkinä Jeesuksen viidestä haavasta sekä orjantappurakruunu.

Pitkäperjantai nimitys tulee suomen kieleen ruotsin kielestä. "Pitkää" ilmaiseva sana on käytössä vain Pohjoismaissa. Useissa kielissä käytetään ni-

mitystä "suuri perjantai", esimerkiksi virossa ja unkarissa. Englannissa käytetään nimitystä "Good Friday", "hyvä perjantai". Se kuvaa kristityn saamaa sovituksen lahjaa Jeesuksen ristinkuoleman tähden. Me aikuiset muistamme lapsuudesta, kuinka pitkäperjantai oli usein todella nimensä mukaisesti pitkä perjantai. Se oli muista päivistä poikkeava päivä, silloin ei käyty missään eikä tietenkään mikään ollut silloin auki. Elämä pysäytettiin muistamaan Jeesuksen ristinkuoleman päivää ja sen merkitystä meille ihmisille. Oliskohan syytä hiljentyä myös tänä aikana!

Pääsiäinen ei kuitenkaan pääty ristinkuolemaan, vaan pääsiäisaamu tuo ilosanoman: Kristus on totisesti ylösnoussut! Jeesus elää! Siksi me saamme ilossa ja toivossa laulaa: Hän kanssamme käy tuleville teille. Hän kanssamme käy, ilon antaa meille. Jeesus nousi ylös haudastaan. Pääsiäinen jatkua saa, koska Jeesus elää, synnit on sovitettu ja tie taivaaseen avattu. Tätä sanomaa meitä kutsutaan levittämään, siitä elämään ja sitä myös tänä pääsiäisenä kuulemaan kotikirkossamme.

Vesa-pappi

Pääsiäisviikon tilaisuuksiin voi osallistua Vetelin kotikirkossa.

K- niin kuin kauppa, kirppari, kierrätys...

Eskarissa opeteltiin K-kiirjainta ja juteltiin esimerkiksi kierrätyksestä. Päätettiin järjestää oma kierrätyspäivä ja se oliikin oikein opettavainen ja hauska tapahtuma. Lopuksi keksittiin yhteinen tarina, jossa seikkailivat kierrätystavarat, ja jossa mahdotonkin oli mahdollista

Lelumaan asukkaiden seikkailu

Papukaija soittaa nallekännykällä Transformerille, että sen sormus on hukassa. "Minä tulen etsimään sitä", sanoi Transformeri. Sillä välin mönkeijä ajoi metsässä ja se oli kuullut papukaijan soittavan Transformerille. Mönkeijä löysi sormuksen ja se vei sen papukaijalle.

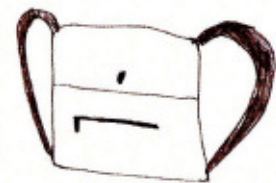
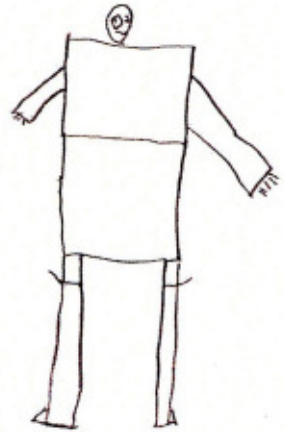

Skeletor oli matkalla kauppaan avoautolla ja se osti kaikennäköisiä hiniöjuttuja, joilla se aikoi pelotella ihmisiä. Sitten Skeletor huomasi kaupan hyllyllä palapelin ja hän ajatteli ostaa sen.

Papukaija lensi katsomaan sukulaisiaan ja huomasi, että ne olivat kovasti kasvaneet.

Samassa papukaija näki maassa hiuspannan ja otti sen siipeensä ja lensi pois. Se lensi niin kovaa, että panta ja sormus putosivat jälleen maahan. Yhtäkkiä ilmestyi Puppe-koira repun kanssa ja se huomasi pannan ja sormuksen ja pisti ne reppuunsa ja vei ne papukaijalle. Ja Lelumaan asukkaat elivät onnellisina elämänsä loppuun asti.

KALEVI
SANTERI

JUHO

JANIKA

SEVERI

AHTI

MINNA

VENLA

JOKI

Lapsilla on erilaisia koteja

Meillä on monenlaisia lakeja, jotka säätelevät yhteiskunnan toimintaa. Lapsia koskee muun muassa lastensuojelulaki. Sen mukaan jokaisella lapsella on oikeus hyvään ja turvalliseen elämään.

Joskus perheillä on vaikeuksia. Perheenjäsenillä saattaa olla vakavia sairauksia, kotona voi olla taloudellisia vaikeuksia tai jostain muusta syystä vanhemmat eivät jaksa ottaa vastuuta kasvatuksesta ja hoidosta.

Tällaisissa tapauksissa lapset siirretään asumaan muiden hoitoon. Joillain on sukulaisia, joiden luona he voivat saada turvallisen elämän. On myös lapsia, joiden hoito ja kasvatusta järjestetään sijaisperheessä, perhe-kodissa tai lastensuojelulaitoksessa.

Täällä Tunkkarin kylällä toimiva Lastensuojeluyksikkö **Veitikka Oy** on laitos. Se tarkoittaa sitä, että hoito- ja kasvatustyötä tekevä henkilökunta ei asu siellä. Lapsista ja nuorista meillä huolehtivat kolmessa vuorossa 13 oh-

jaajaa, 1 vastaava ohjaaja, keittäjä ja johtaja. Meillä on kotona aina vähintään yksi aikuinen.

Toimimme kahdessa paikassa: Koivutiellä Koivulassa asuvat pienemmät ja Mäntöläntiellä Mäntyniemessä nuoret. Elämä taloissa on kodin-omaista. Lapset käyvät koulua ja harrastavat erilaisia asioita, arjessamme on iloa ja suruja aivan kuten jokaisella perheellä. Kaverit voivat tulla meille kylään.

Meidän lapsemme tapaavat omia vanhempiaan sovitusti. Jotkut voivat käydä oman perheensä luona ja myös meillä vierailee vanhempia. Joskus lapset kasvavat aikuiseksi asti meidän kanssamme. Jotkut he palaavat kotiin, jos perheen asiat muuttuvat turvallisiksi kasvaa.

Lämmitä kesää odotellen,

Koivulan ja Mäntyniemen väki

Sadan lapsen talo

*Siinäpä talossa vasta on
vilskettä, melskettä, molskettä,
jossa asuu sata lasta.*

*Yksi kun yskän saa ja köhisee,
heti kaikki yskimässä röhisee,
että koko talo töhisee.*

*Siinäpä talossa vasta on
suhinaa, tuhinaa, puhinaa,
jossa nukkuu sata lasta.*

*Yksi kun unen saa ja nyssyttää,
toiset toisiansa heti hyssyttää,
että koko talo tyssyttää .*

- Kirsi Kunnas -

Veitikan Mäntyniemen rakennus. Mäntyniemessä asuvat Veitikan varttuneimmat nuoret asukkaat.

Kuvassa lastensuojeluyksikkö Veitikan Koivulan rakennus. Siellä asuvat pienimmät asukkaat.

Veitikan yhteystiedot:

KOIVULA (0-12 vuotiaille)
Koivutie 4 69700 Veteli
puh. (06) 566 1126
ohjaajat gsm 045-651 2478
ohjaajat.koivula@veitikka.net

MÄNTYNIEMI (12-18 vuotiaille)
Mäntöläntie 30 69700 Veteli
puh. (06) 566 1133
ohjaajat gsm 050-441 1410
ohjaajat.mantyniemi@veitikka.net

PAIKKATIEDUSTELUT yksikön johtajalta p. 040-511 1410

Kaisa Pynssin taidenäyttely esillä kirjastossa

Vetelin kirjastossa on Veteliläisen Kaisa Pynssin, 13 v., ensimmäinen kuvataidenäyttely 30.3.2006 asti. Esillä on Kaisan tuotoksia viimeisen kolmen vuoden ajalta. Taiteilijan nuoresta iästä huolimatta hän on ehtinyt maalata jo 23 öljyväriyötä. Näyttelyssä niistä on 18.

Kaisa sai kipinän öljyvärimaalaukseen, kun hän sai lahjaksi öljyvärit. Sitä aiemmin hän oli piirtänyt ahkerasti. Piirtämistä inspiroivat muun muassa perheen kummellukset. Ensimmäinen aihe jonka Kaisa maalasi, oli tulppaanit. Maalaus on näyttelyssä nimellä ensimmäinen taulu. Mieliäiheita ovat maisema ja kukat.

Kaisa kertoi oppineensa viimeisen kolmen vuoden aikana maalauksesta muun muassa värienkäyttöä ja niiden sekoittamista. Joskus oikea väri löytyy helposti, toisinaan sitä joutuu etsimään pitkäänkin.

Niille lapsille ja nuorille, jotka har-

Nuoren veteliläistäiteilijan Kaisa Pynssin maalauksia on ollut esillä Vetelin kirjastossa 30.3.2007 saakka.

rastavat kuvataidetta Kaisa antaa vinkin sinnikkäästä harjoittelusta. Maalamaan voi oppia, jos jaksaa harjoitella.

Seuraavana kesänä Kaisa aikoo maalata ulkona. Luonnosta löytää loputtomasti aiheita.

Kaisan haastattelu

Tunkkarin koululaiset haastattelivat kirjastossa ensimmäistä taidenäyttelyään maaliskuussa esiteltyttä Kaisa Pynssiä. Ohessa koululaisten esittämät kysymykset ja Kaisan heille antamat vastaukset.

1. Millainen olet luonteeltasi?

Mielestäni olen vilkas ja hauska.

2. Onko sinulla veljiä tai siskoja?

Minulla on kolme veljeä. Olli, Arttu ja Pauli.

3. Onko perheessäsi muita taiteilijoita?

Ei ole.

4. Mitä harrastat maalauksen lisäksi?

Harrastan tähtien tarkkailua ja uimista.

5. Mikä on lempivärisi?

Lempivärejäni on sininen ja vihreä.

6. Mikä sai sinut aloittamaan maalauksen?

Muistaakseni se taisi lähteä pokemon korteista.

7. Kuinka kauan olet harrastanut öljyvärimaalausta?

Noin neljä vuotta.

8. Mistä tai keneltä olet oppinut maalaamaan?

Vetelin lukion kuvaamataidonopettaja Soile Salmi ja taiteilija Elina Forst ovat opettaneet.

9. Onko harrastus kallista?

On. Yli 30 euroa aloittelijalta. Summaan on laskettu tarvikkeet ja opetus.

10. Mistä teoksestasi pidät eniten?

Maalauksesta, jonka nimi on Anungin järvimaisema.

11. Mistä aiheesta tykkäät maalata eniten?

Maisemista.

12. Mistä saat ideat?

Tarkkailen paljon ympäristöä.

13. Onko sinulla tulevaisuudensuunnitelmia maalausuralla?

Toivon, että minusta tulee vapaataiteilija.

14. Jos sinut pitäisi luovuttaa joku työsi jollekin niin minkä luovuttaisit ja kenelle?

Maalauksen, jonka nimi on Pikkuveli voisin lahjoittaa pikkuveljelleni.

Pääsiästarinoita

Maailman isoin pääsiäismuna

Eräänä päivänä kani Kömpelö loikki kömpelösti niityllä. Aina kun kani loikkasi, se kaatui tullessaan alas. Kani Kömpelö huomasi kauempana vesilätäkön. Se päätti hypätä lätäkön yli. Kani otti vauhtia ja loikkasi korkealle. Hypätessään se näki suuren kiven. Mutta yhtäkkiä se oli maassa. Kani Kömpelö nousi ja hankasi liat turkistaan. Sen jälkeen kani Kömpelö loikki kiven juureen. Mutta se ei ollutkaan kivi! Se oli maailman suurin pääsiäismuna! Kani Kömpelö katsoi isoa pääsiäismunaa. Se haisteli, kosketteli ja tarkkaili tuota kummallista isoa munaa.

Kani Kömpelö päätti viedä sen kotiinsa muiden nähtäväksi. Mutta muna oli liian suuri. Kani Kömpelö päätti kutsua ystävänsä koolle. Se rummutti läheistä puuta. Töm, töm, töm! Hetken kuluttua muutama kani tuli paikalle. Hetken mietittyään ison kani sanoi:

– Minusta tuo muna pitäisi halkaista ja katsoa, mitä siellä on. Muut kanit nyökkäilivät. Niin tehtiin, ja pian munan sisään nähtiin. Kaikki kanit kurkkivat munan sisään. Siellä oli jokaiselle kanille oma suklaamuna! Jokainen kani, myös kani Kömpelö, otti yhden munan ja alkoi järkeä munaa. Kani Kömpelö sanoi lopuksi

Namia!

Heini 2.lk

Maailman isoin pääsiäismuna

Olipa kerran jätti pääsiäismuna se oli niin suuri että se ei mahtunut pääsiäiskoriin. Aina kun joku tuli ovelle jättiläismuna avasi oven. Hän ei mahtunutkaan ovesta ulos. Mutta se oli pää asia että hänestä sai haukata yhden palan.

Eva 1.lk

Maailman isoin pääsiäismuna

Kalliolla oli valtava muna. Yksi pupu kiikaroi munaa. Se halusi munan mutta se oli liian pieni.

Pupu haki vuori kiipeilyvarusteet. Hän kiipesi ja kiipesi kunnes se pääsi ylös.

Tuomas 1.lk

Maaailman isoin pääsiäismuna

Jänis kiikaroi ison pääsiäismunan huipulle.
Siellä oli tipuja.
Jänis mietti miten hän pääsisi huipulle.
Hän haki vuorikiipeilytarvikkeet.
Lopulta jänis pääsi huipulle.

Pauli 1. lk

Tipuperhe kevätretkellä

Oli aamu. Tipuperhe herää. He menivät syömään aamupalaa. Sitten he päättivät mitä voitaisiin tehdä, mutta he eivät keksineet mitään. Juuri silloin äiti sattui tulemaan. Silloin yksi tipuista sanoi:
– Mitä voisimme tehdä? Äiti sanoi:
– Tehän voisitte mennä eväretkelle.
– Joo, sanoivat tiput. Aletaan heti pakata. Niin he alkoivat pakata. Sitten ne lähtivät retkelle.
Sen pituinen se.

Salla 1. lk

Noita Nokkelan temput

Olipa kerran noita Nokkela. Hän oli naurettava noita. Kun hän yritti taikoa niin hänestä tuli se itse.
– Ha haa! joku nauroi. Se oli talon poika.
– Miksi sinä naurat?
– Siksi kun sinun talosi hajosi.
– Kääk! Miksi minun taloni hajosi?
– Kun minä pistin dynamiitin. Sitten noita lupasi, että hän ei ikinä taio.

Markus 1. lk

Noita Nokkela

Noita näki pääsiäismunan. Hän päätti varastaa sen munan koska muna oli täynnä kultarahoja. Noita halusi ostaa uuden luudan.

Aleksi 1. lk

Mailman isoin kananmuna

Mailman isoin kananmuna oli koti kanaemolle. Kanaemo ruokki poikasiaan joka päivä. Se etsi matoja maan alta joka päivä. Eräänä päivänä ilkeä susi tuli paikalle.

Vau, tuo on kananmuna.

Niin, mutta se on meidän kotimme.

Jaa. No, minä syön teidät.

Jaa. Kot kukko kiekuu.

Etpä.

Nam.

Joona 2. lk

Tipuperhe kevätretkellä

Olipa kerran pieni tipuperhe. Yhtenä päivänä he päättivät lähteä retkelle. Niin he lähtivät iloisina matkaan ja he leikkivät iloisina riemuiten ja kaiken tehtyään he lähtivät iloisina kävelemään kotia kohti. Ja niin he elivät elämänsä loppuun asti.

Henna 1.luokka

Mailman isoin pääsiäismuna

Olipa kerran mutta ei ollut toista kertaa. Noh, mennään tarinaan. Siis olipa kerran lintu joka oli värikäs. Kerran jättiläinen söi linnun. Sitten jättiläinen muuttui värikkääksi. Jättiläisen vieressä oli kana. Kana söi jättiläisen. Kanasta tuli värikäs ja iso. Kana muni suuren ja värikään munan.

Ilmari 1. lk

Mailman isoin pääsiäismuna

Olipa kerran ison iso pääsiäismuna. Eräänä aamuna kuului iso raksahdus. Silloin kaikki kylän asukkaat menivät katsomaan kukkulalle. He näkivät. suurensuuren tipun. Tipu oli niin iso että sen pää oli talon kokoinen.

Saara 1. lk

Noita Nokkelan temput

Olipa kerran noita, jonka nimi oli noita Nokkela. Hän oli kamala noita. Hän muutti kerran sammakon hiireksi, joka oli justinsa menemässä kotiin. Ja kerran hän muutti suden koiraksi. Hän oli aikamoinen noita ja hän on muuttanut tosi monia eläimiä. Se on eläimistä kamalaa. Voih, nyt noita Nokkela on taas tekemässä jotain. Huh, näin harhoja. Nyt on aika lopettaa ennen kuin hän nappaa minut. Kääk.

Matleena 1. lk

Maaailman isoin pääsiäismuna

Olipa kerran pupu, jonka nimi oli Tessu. Hän oli viisas ja hassu. Eräänä päivänä hän meni poimimaan kukkia pääsiäistä varten. Hän oli kävellyt jo vähän aikaa kun hän saapui metsään. Hän näki maailman isoimman pääsiäismunan ja järkyttyi niin paljon, että kaatui maahan. Sitten tuli ilta. Hän juoksi äkkiä kotiin ja kertoi kaiken äidilleen. Äiti oli ihmeissään ja he menivät nukkumaan. Aamulla Tessu meni herättämään äitiä ja niin he lähtivät katsomaan munaa. Kun he saapuivat perille äitipupu säikähti ja meinasi kaatua mutta ei kaatunut. Sitten äiti sanoi:

Tästähän tulee hyvä syötävä.

Niin he veivät pääsiäismunan kotiin ja söivät sen.

Amanda 2. lk

Vetelin museo

Se on se harmaatiilinen kirkonnäköinen rakennus Veikkolan vieressä. Se ei kuitenkaan koskaan ole ollut kirkko, se on vain rakennettu ulkonäöltään ja ulkomitoiltaan Vetelin 1840-luvulla puretun kirkon näköiseksi. Museon suunnitteli Ilmari Wirkkala ja se valmistui 1932 eli täyttää tänä vuonna kunnioitettavat 75 vuotta.

Rakennuttajana oli Vetelin kotiseutuyhdistys, vaikka mukana varmaan olivat muutkin veteliläiset yhteisöt ja yksityiset henkilöt. Olen monesti ajatellut rakentamisen ajankohtaa - keskellä maailmanlaajuisia talouslamaa ja pula-aikaa veteliläiset tekivät museon! Tosin sitä oli suunniteltu jo pitkään. Kokoelmia oli kerätty jo parinkymmenen vuoden ajan ja säilytyspaikkana ollut aitta kävi ahtaaksi.

Tänä päivänä museossa on yli 2000 luetteloitua esinettä, joista suurin osa on esillä museon kolmessa kerroksessa. Alakerrassa on 1800-luvun veteliläistupa tyypillisine kalusteineen ja kolme varsinaista näyttelyhuonetta, joissa esitellään lähinnä 1800-luvun elinkeinoihin ja kotitalouteen liittyviä esineitä.

Yläkerrassa on kirkollista esineistöä Vetelin edellisistä kirkoista muun muassa saarnastuolin jalkana ollut puuveistos johon liittyy tarina vanhasta Kampelistä ja kirkonpaikasta. Siellä on myös 1725 valmistettu vaivaispoika, joka lienee melko erikoinen, koska sitä on viime vuosina lainattu näyttelyihin Tukholmaan ja Helsinkiin. Vitriinissä ovat museon vanhimmat esineet, kivistä, taltat ja saviruukunpalaset. Ne ovat peräisin niiltä ajoilta kun meren ranta oli Tunkkarin kohdalla ja vuoron pohja jossakin Siponkosken paikkeilla.

Kellarikerroksesta löytyy hevostyökaluja, käsikiviä, mylly ja noin tuhat vuotta vanha katamaraanin runko.

Menneinä vuosikymmeninä lienee kansakoulujen ohjelmassa ollut jollakin luokalla käynti museolla, koska muutaman kerran olen suvisena sunnuntaina kohdannut entisiä veteliläisiä, jotka museolle tullessaan heti haluavat

Näkymä museon tuvasta.

Apostolit Pietari ja Johannes
Vetelin vahimmasta kirkosta.

tietää vieläkö alakerrassa on ne ruumisparit. Ovathan ne siellä, vaikka nykyisin niiden päällä aikaisemmin ollut musta verkakangas on hajonnut pois. Se on ollut pettymys monelle entiselle poikaviikarille, jotka nyt kypsään keski-ikään ehtineinä muistelevat aikaa, jolloin parien peitteen alle piiloutuminen oli rohkeuden koetus.

Tulevalla toukokuulla äitienpäivästä kuun loppuun museo pidetään auki ar-

kipäivisin yhdestätoista kahteen siinä toivossa että koululaisia kiinnostaisi käydä tutustumassa kotiseudun menneeseen aikaan. Kesäkuusta alkaen museo on auki sunnuntaisin klo 12 - 15 ja sopimuksen mukaan muulloinkin. Tarvitsee vain soittaa numeroon (040) 841 5446.

Irja Tunkkari

Vetelin museo, kuvattuna 1930-luvulla.

Museon pihassa olevat aitta ja luhti ovat molemmat vanhempia kuin päärakennus. Myös niissä on näyttelyesineitä.

Iltapäiväkerhossa

Jo muutaman vuoden ajan Tunkkarin koululla on toiminut koulun oma iltapäiväkerho. Iltapäiväkerhon vetäjinä toimivat koulumme koulunkäyntiavustaja Piia Rauma ja esikoulunopettaja Inkeri Haapalehto. Iltapäiväkerhoon voivat osallistua eskarilaiset ja 1-2. luokkalaiset. Tänä lukuvuonna ilttikseen on osallistunut päivittäin noin 5 lasta. Iltapäiväkerhossa leikitään, askarrellaan ja syödään välipalaa. Ilttiksessä voi myös tehdä läksyjä tai levätä. Tässä pari ilttisläistä kertovat puuhakkaista iltapäivistä.

Ilttis alkaa kello yhdeltä. Ilttis on mukava paikka koska siellä voi värittää tai piirtää. On myös kivaa kun saa olla salissa. Siellä voi leikkiä hippaleikkejä ja urheilla. Ilttiksessä katsotaan myös elokuvia. Susanna oli syksyllä harjoittelemassa. Olemme maalanneet ikkunaan. Syksyllä kävimme retkellä laavulla. Leikimme ”jättikivellä”.

Eva 1.lk

Ilttiksessä on kiva kun on kavereita. Syksyllä kävimme retkellä Puusaaren laavulla. Joskus ilttiksessä on harjoittelijoita. Ja joskus pääsee tietokoneelle ja myös saliin. Piirtäminen on kivaa ja välipalaaakin saa.

Tuomas 1. lk

Ilttisläisten piirustuksia

Ilttisläiset omassa puuhissa..

Kuvassa vasemmalta: Minna Läspä, Venla Läspä, Joni Takala, Eva Wiik ja Saara Tunkkari.

Tuulet voimistuvat

Kevät tuli kuin varkain maaliskuun lopulla. Lämpimät lounatuulet ja kirkkaat päivät herättivät myös Tunkkarin Tuulet suunnittelemaan tulevaa. Kuluvana vuonna näyttää kyläyhdistyksen toiminnassa käyvän vielä leppoisa tuulenvire, mutta ensi vuotta kohti tuulet voimistuvat.

Tunkkarin Tuulet ry perustettiin viitisen vuotta sitten, kun nähtiin tarpeelliseksi hakea rahoitusta koulun ympäristön toiminnallisuuden ja viihtyisyyden parantamiseksi. Tunkkarin toimintapiha -hankkeen valmistuttua pari vuotta sitten on ollutkin tyyntä hankerintamalla. Uusia tarpeita Tunkkarin ja Annankallion asukkailta kyseltiin keväällä 2005, ja ne koottiin osaksi seudullista kyläsuunnitelmaa viime vuonna. Sen mukaan Tunkkarin koulun ranta ja Annankallion alueen hiekkakuopat kaipaavat maiseman ja virkistyskäyttömahdollisuuksien parantamista. Tähän samaan yhteyteen haluttiin liittää myös uuden Mäntölän kaava-alueen rannan käytön suunnittelu ja kehittäminen.

Viime kevään vuosikokouksessa kyläyhdistys otti myönteisen kannan tällaisen kyläympäristöhankeeseen valmisteluun ja rahoituksen hakemiseen. Kyläyhdistyksen hallituksen nimeämällä työryhmällä tutustuttiin alkukesästä kuhunkin kolmeen kohteeseen ja hankesuunnitelmaa alettiin valmistella. Rahoituksen saanti näytti kuitenkin niin Pirityiset ry:n Leader- kuin TE-keskuksen maaseutuosastonkin kautta tilapäisesti mahdottomalta EU:n ohjelmauden taittumisen takia, joten hankehakemuksen viimeistelyyn ja jättämiseen ei riittänyt motivaatiota. Pelisäännöt alkaneelle uudelle ohjelmakaudelle näyttävät selkiintyvän vasta vähitellen tänä keväänä. Pienillä resursseilla toimivalle kyläyhdistykselle on toki tärkeää tietää esimerkiksi vaadittavan omarahoituksen ja talkootyön määrä ennen hakemuksen jättämistä.

Hankesuunnitelman tekemistä suurempana haasteena voikin pitää vaadittavan omarahoitusosuuden, noin 3000 - 5000 •:n keräämistä parin vuoden aikana. Uusia ja hyviä vanhojakin toteuttamiskelpoisia ideoita varainhankintaan kaivattiin kyläyhdistyksen

Kyläläiset kokoontuivat grillikatokselle yhdessä vuonna 2005. Kuva: Hannu Salo.

hallituksessa. Varainhankintaa pitää miettiä pitemmälläkin tähtäimellä. Talkootyön osuus tulevan hankkeen rahoituksessa todennäköisesti pienenee siitä, mitä se oli Tunkkarin toimintapiha -hankkeen aikana. Ideoita erilaisista keinoista puurojuhlista onkikisoihin ja arpojen myyntiin ei siis kannata väheksyä varsinkaan, jos niihin löytyy samalla yksikin innokas toteuttaja - muita kyllä lähtee sitten mukaan!

Kyläyhdistyksen kautta viedään eteenpäin myös esitystä emäntäkoululta vt 13:lle tulevan tien valaisemiseksi noin 300 metrin matkalta. Valaisinpylväitä kyllä löytyisi, mutta sähköliittymä ja -kaappi kustantavat vähintään 1000 •.

Kyläyhdistys voi kuluvana vuonna järjestää myös pienimuotoista kurssitoimintaa, mikäli asukkailla on kiinnostusta ja kymmenkunta osallistujaa vain löytyy. Noin 50%:n kurssituki järjestyy Suomen Kylätoiminta ry:n jäsenyyden kautta kaikille kyläyhdistyksille Maaseudun Sivistysliiton opintokeskuksen kautta (www.msl.fi). Aiheilla ja ajankohdilla ei ole juuri rajoituksia, joten ideointi voi olla varsin vapaata. Lisätietoa voit kysyä

Tunkkarin Tuulet ry:n sihteeri Hannu Salolta.

Tunkkarin Tuulet kutsuu kaikkia lukijoita myös kuvatalkoisiin tämän lehden kuvittamiseen ja erityisesti kylän nettisivujen, www.kase.fi/tunkkari kuvien lisäämiseksi ja osittain uusimiseksi. Kuviin tulee saada täydet käyttöoikeudet kuvaaja tietenkin aina mainiten. Sihteeri välittää kuvat edelleen, ja paperikuvat saa skannauksen jälkeen heti takaisin. Kyläsiivijä päivittää Antti Katajala aina, kun uutta materiaalia vain on hänelle lähetetty.

Tervetuloa kyläyhdistys Tunkkarin Tuulet ry:n vuosikokoukseen torstaina 3.5. alkaen klo 18.00 koululla!

Sään suosiessa viihdytään grillikatoksella ja nautitaan kyläyhdistyksen hyväksi myytävistä letuista ja muista tarjottavista. Samalla pidetään talkoot kesäajan palloilutelineiden pystyttämiseksi. Jotkut leikkilinet vaativat myös pintakäsittelyä, joten näihin puuihin sopivat vaatteet kannattaa pukea päälleen.

Hannu Salo
Tunkkarin Tuulet ry:n sihteeri

Pääsiäiseksi uuteen kotiin

Tunkkarin Järvellä suuntautuvan tien risteykseen on kohonnut uusi betonielementtitalo autotalleineen. Talon rakentajat ovat **Jukka** ja **Päivi Jyrkkä**, jotka viiden Halsualla vietetyn vuoden jälkeen päättivät pystyttää uuden kotinsa Vetelin Tunkkarille.

- Meillä oli haaveena saada rinnetontti, mutta kyllä tämäkin paikka mukavalta tuntuu, Päivi paljastaa. - Tarkoitus olisi päästä pääsiäiseksi muuttamaan, vaikka paljon täällä työmaalla silti tuntuukin olevan vielä tekemistä.

Uuteen kotiin muuttavat Jukan ja Päivin lisäksi heidän kaksi poikaansa. **Aleksi** on kolmen vanha ja **Aku** vuoden ja neljä kuukautta. Jyrkät muistelevat rakennusprojektinsa kulkua ja ovat silmin nähden helpottuneita siitä, että koti alkaa jo pikku hiljaa valmistua.

- Aika nopsaa tämä rakennus on

edennyt, mutta silti välillä tuntuu, että kaikki saisi tapahtua paljon nopeamminkin, Päivi kertoo. - Marraskuussa tulivat taloelementit ja nyt kaikki alkaa olla kohtalaisen valmista. Loppuja valmistellaan pikku hiljaa muuton ja asumisen lomassa.

Jukka omistaa oman toiminimen J. Jyrkkä ja hän tekee työkseen betonielementtisaumauksia. Päivi puolestaan on koulutukseltaan anestesiasairaanhoitaja, mutta tulevaisuudessa hänkin työskentelee Jukan kanssa omassa yrityksessä.

- Kuljin jonkin aikaa Kokkolassa töissä ja työmatka alkoi käydä aika pitkäksi. Toiminimen kanssa on kahdellekin paljon tekemistä. Olen ollut Jukan kanssa puupuolellakin hommissa, sanoo Päivi.

Jyrkät kuvailevat itseään aktiiviseksi ja monessa asiassa mukana olevaksi

perheeksi. Työn vastapainoksi Jukka harrastaa moottoripyöräilyä ja -kelkkailua sekä lentopalloa. Päivikin kertoo pelaavansa silloin tällöin, vaikkakin Aleksin ja Akun kanssa tulee usein istuttua pomppupatjalla katsomassa, kun isä pelaa.

- Toivon kovasti, että Vetelistä löytyy paljon uusia tuttuja, Päivi sanoo.

- Olisi kiva, jos myös vanhojen tuttujen kanssa olisi mahdollista viettää jatkossa enemmän aikaa.

Sillanpäästä kotoisin olevan Päivin ja halsualaisyyntyisen Jukan kotiin ovat uudet naapurit ja kyläläiset tervetulleita.

- Meille voi aina tulla käymään, jos siltä tuntuu. Ovi on auki, jos me vain kotona ollaan, Päivi toteaa.

Marja Myllymäki

Päivi, Jukka ja Aleksi Jyrkkä pääsevät muuttamaan pääsiäiseksi uuteen kotiin. Aku oli kuvan ottamisen aikana päiväunilla.

Menninkäisen taikasormus

Oli valoista ja kaunis päivä keskellä vihertävää metsää. Eräs menninkäinen nimeltä Salli kantoi mukanansa eräänlaista sormusta. Se oli kultainen ja keskellä oli kaunis timantti. Mutta eräänä kauniina päivänä kun Salli heräsi, sormus ei ollut enää hänellä. Salli kauhistui ja pelkäsi, että jospa ilkeä Meduusa oli ottanut sen väärin käsiin. Meduusa oli todella ilkeä ja hänellä oli monta apulaista. Sitten Salli pelkäsi, että Meduusa tuhoaisi sormuksen. Niin hän lähti hakemaan sormusta Meduusalta. Salli lähti varovaisesti ja hiipien Meduusan pimeää luolaa kohti. Salli oli jo Meduusan luolan vieressä, kun Meduusa astui ulos luolasta. Salli meni piiloon. Sitten Meduusalta tippui sormus ja Salli otti sormuksen ja meduusa suuttui ja siitä mustaksi muuttui.

Noora 3. luokka

Keväinen Runo

Kun luonto taas herää,
taas pilvet lumen kerää.
Ja sulaa jäät,
niin tulee hyvät säät.
Nyt saapuu kesä,
ja linnuilla on pesä.

Heikki 3. luokka

Kalle kysyi Vilteltä Kumpi on kestävämpi kypärä vai pipo?

Ville vastasi no kypärä tietenkin! Oletko aivan varma? Kysyi Kalle

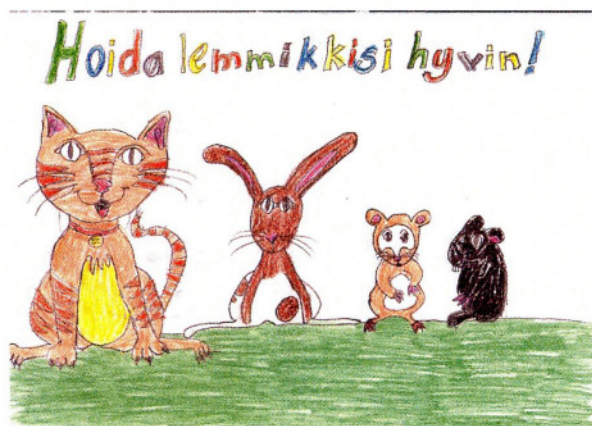
Ajattele että pudotat kypärän vaikka kerrostalon katolta. Sehän menee heti rikki, mutta jos kokeilet samaa pipolla sille ei tapahdu mitään!

Jere

Äiti kysyi pojalta

- Mitä sanoit kun törmäsit tuohon mieheen?
 - Anteeksi.
 - Mitä mies sanoi?
- Tuo oli kilttiä ja antoi euron.
 - Mitä sitten teit?
 - Törmäsin uudestaan.

Joonas 3lk

Mitä tulee, kun yhdistää hain ja salaatin?

- Hengenvaarallinen jälkiruoka!

Ympäristötiedon tunnilla opettaja kysyi, mitkä eläimet ovat harvinaisia Afrikassa?

Pikku-Matti sanoi:

-Pingviini!

- Mutta eihän pingviinejä ole Afrikassa!
- Sen takia ne ovat niin harvinaisia siellä!

Joona